A Múrcia es parlava “el més bell català del món”

Autor: Martí Paola
Data de publicació: 06-11-2020

A més de cognoms i toponímia, avui dia encara perduren innombrables paraules catalanes en el vocabulari murcià. Notícia d'En Martí Paola per a Rac1.Cat d'aquest 4 de novembre, la qual reproduïm.

Cap a l’any 1325, Ramon Muntaner va descriure a la seva Crònica que els murcians “són catalans i parlen del pus bell catalanesch del món”. I és que, aleshores, a Múrcia hi vivien els descendents directes dels repobladors catalans que van participar en la conquesta del territori pel rei Jaume I i, lògicament, continuaven comunicant-se en català.

Malgrat els més de 700 anys que ens separen d’aquella època, el català perdura, encara avui dia, en la vida quotidiana dels murcians, ja que la nostra llengua hi continua arrelada en cognoms, accidents geogràfics i lèxic de l’horta i de la pesca, així com en les moltíssimes paraules que formen el vocabulari peculiar de la regió. Paraules més properes al català que al castellà.

Paraules més properes al català que al castellà
En alguns casos, els murcians encara fan servir paraules com boria en comptes de niebla, olivera en lloc de olivo, abercoques per albaricoques, esclafar en comptes de chafar, rebuche per rechazo, molla per miga o adivinalla en comptes de acertijo. Tot i això, oficialment aquestes paraules són considerades, avui en dia, murcianismes. Amb tot, Justo García Soriano, escriptor i autor del Vocabulario del dialecto murciano (1932), va considerar que gairebé la meitat del lèxic peculiar de la regió és d’origen català.

“La influència catalanovalenciana és la que més potent es manifesta en la parla dialectal de Múrcia, sobretot en el vocabulari. Gairebé la meitat del lèxic peculiar de la regió és d’origen català”

Justo García Soriano, autor de ‘Vocabulario del dialecto murciano’

La toponímia, un dels millors exemples
Però on no hi ha dubte de l’empremta del català és en la toponímia, amb noms d’origen català que encara perduren en el territori. Així, l’illa que trobem fora del Mar Menor, a la part est de La Manga, s’anomena Isla Grosa. També hi ha dos paratges interessants amb els noms de Calnegre i Calblanque. Es tracta d’uns indrets que es poden trobar fàcilment a qualsevol atles o bé a Google Maps. No podem obviar que la influència catalana també es fa palesa en alguns cognoms del territori com Guirao, Durante, Puche, Cerdán, Arnao, Noguera, Meseguer, Miralles, Ballester, Soler...

Un altre autor, Vicens Maria Rosselló i Verger, recull al seu treball Múrcia, un país català frustrat? més detalls sobre la influència de la llengua catalana sobre el territori i recull lèxic com: escupiña, llus, sipia, pechina, flamarada... Exemples del sector de la pesca que també s’apropen més al català que a la seva versió en castellà.

“De gran part d’aquests termes podríem dir que són valencianismes, però el simple contacte o proximitat no explicarien tanta penetració: l’intercanvi poblacional antic o modern ha d’haver estat intens i assidu.”

Vicens Maria Rosselló Verger, autor de ‘Múrcia, un país català frustrat?’

Notícia actualitzada el 04-11-2020 07:27
RAC1.CAT
Martí Paola

https://www.rac1.cat/societat/20201103/49202496383/catala-murcia-llengua-catalana.html?utm_campaign=botones_sociales&utm_source=whatsapp&utm_medium=social